

vat rådighed, er skattepligtig. Værdien af en fri bolig ansættes for 1994 efter satser fastsat af Ligningsrådet. Der skal således ske beskatning, hvis arbejdsgiveren har stillet en helårsbolig til rådighed og der af den ansatte betales en leje, der er lavere end Ligningsrådets satser. Den ansatte beskattes af forskellen mellem det faktiske betalte og den fastsatte værdi.

Hvis arbejdsgiveren ud over den fri bolig også betaler for udgifter, der normalt afholdes af lejeren, f.eks. som her til opvarmning, skal dette tilskud medregnes til den skattepligtige indkomst.

Ligningsrådets satser tager ganske vist ikke særskilt hensyn til isoleringsstandard, men hvis arbejdsgiveren stiller en bolig til rådighed, hvor isoleringen eller vedligeholdelsesarbejder er udskudt, vil den manglende vedligeholdelse dog som udgangspunkt give sig udslag i lavere markedsleje og dermed lavere beskatning af selve boligen.

Hertil kommer, at Ligningsrådets satser er vejledende. Det betyder, at hvis markedsværdien for en bolig må anses for at være lavere end Ligningsrådets satser, er det markedsløjen, der er udgangspunkt for den eventuelle beskatning. Kan den ansatte således overfor den lokale skattemyndighed godtgøre, at boligen kun kan udlejes for en leje, der er lavere end Ligningsrådets skematiske satser, skal der alene ske beskatning af forskellen mellem denne lavere værdi og den faktiske betalte leje.

Som det fremgår, er der således ikke tale om, at man »skattemæssigt« kommer til at betale for, at arbejdsgiveren har udskudt isolering eller vedligeholdelsesarbejder. Jeg kan i øvrigt oplyse, at reglerne om beskatning af fri varme også var gældende før skattereformen; dette følger bl.a. af flere landsskatteretskendelser.

Spm. nr. S 211

Til landbrugs- og fiskeriministeren (14/11 94) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Hvor mange kilo halm vil der skulle anvendes til produktion af 600 kWh el leveret i en dansk stald, såfremt hele bruttoenergiforbruget, der er medgået til processen, herunder transport af halm og bortskaffelse af aske m.v., omregnes til kilo halm?«

Begrundelse

Formålet med spørgsmålet er at få klarlagt, hvor stor en halmmængde der vil skulle medgå til at dække det samlede energiforbrug, som skal anvendes til at producere 600 kWh el baseret på halm, og på dette grundlag foretage en sammenligning af energiforbruget ved svineproduktion i et traditionelt svinebrug (typisk 600 kWh pr. svin) med energi- og halmforsbruget i et frilandsbrug.

Svar (18/11 94)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Statens Jordbrugsøkonomiske Institut, der har afgivet følgende svar, hvortil jeg kan henholde mig:

»Halmforsbruget til produktion af 600 kWh udgør 310-370 kg som gennemsnit for tilsatsfyrring på ældre og nye elværker. Heri indgår ikke udnyttelse af varmen. Hvis varmen udnyttes, bør halmforsbruget, der vedrører elforsbruget, reduceres f.eks. svarende til elproduktionens andel af den samlede energiproduktion.

Energiforsbruget til fremskaffelse af halmen kan beregnes ud fra energibalancer for halmanvendelse til energiformål. De viser, at der medgår et energiforbrug svarende til 1-2 pct. af halmens energiindhold, hvilket i det aktuelle tilfælde vil svare til 3-8 kg halm.

Ved sammenligningen bør der desuden tages hensyn til, at frilandsproduktion forudsætter, at der er et areal til rådighed på minimum 1 ha pr. 15 søer. Dette areal kunne alternativt være dyrket med korn med tilhørende halmproduktion. Ved et halmdudbytte på 3 t pr. ha svarer det til 200 kg halm pr. so. Samtidig medfører frilandsproduktion et større foderforbrug (energiforsbrug), som skønsmæssigt kan sættes op til 20-100 foderenheder pr. so, idet grisene forbruger mere foder for at opretholde kropstemperaturen. En foderenhed svarer til et kg byg, som brændværdimæssigt svarer til et kg halm.

Hverken energi- eller halmforsbruget er imidlertid alene afgørende for valget mellem traditionelle staldsystemer og frilandsystemer til svineproduktion. Blandt en række andre forhold kan nævnes økonomi, dyrevelfærd, produktkvalitet, miljø, herunder især kvælstofnedrivning samt arbejdsmiljø for landmænd og ansatte. Mange af disse forhold er endnu ikke tilstrækkelig belyst.«